

Arbetaren uppmärksammar bortglömda konflikter runt om i världen. Är det något du vill veta mer om – skicka ett mejl till redaktionen@arbetaren.se.

# VAD HÄNDER...

## ... med den gröna revolutionen?

I **TISDAGS**, den 1 september, markerade inte bara 70-årsdagen av andra världskrigets utbrott. Då inleddes även ett sex dagar långt firande av den oblodiga kupp som avsatte den enväldige kung Idris och förde den 27-åringe officeren Muammar al-Qadhafi – sedan dess Broder ledare och vägvisare för revolutionen – till makten 1969. Utöver en lång rad afrikanska ledare deltog bland andra Venezuelas Hugo Chávez i hyllningarna.

Efter kuppen – eller revolutionen – döptes landet om till Socialistiska folkliga libyska arabiska Jamahiriya och al-Qadhafis stakade ut en ideologi som brukar beskrivas som en sammansmältning av arabnationalism, islam och socialism. Den sammanfattas i *Gröna boken*.

Libyen styrs ytterst av det Revolutionära kommandorådet med 12 medlemmar som deltog i kuppen 1969 och som inte är avsättbara. Det finns inga politiska partier eller fackföreningar i

landet och civilsamhälles-organisationer måste ställa upp på revolutionens mål. Däremot finns ett system av valda folkkongresser i distrikt, regioner och den nationella Allmänna folkkongressen.

Oljeindustrin är nationaliserad och inkomsterna har delvis gått till en allmän välfärd, bland annat fri utbildning. Fattigdomen är relativt låg.

Under 1970- och 80-talet försökte Libyen sprida den gröna revolutionen och var inblandade

i internationella terrorattacker, vilket ledde till att USA bombade landet 1986 och att det utsattes för internationella sanktioner 1992.

Men 2003 inledde Libyen en avspänningspolitik. Planerna på att skaffa kärnvapen övergavs och förbindelserna med EU och USA normaliserades. Samtidigt har marknadsreformer genomförts och landet har ansökt om medlemskap i Världshandelsorganisationen.

FOTO: AMIR NABIL/SCANPIX

**Muammar al-Qadhafi på en affisch i Tripoli.**

**RIKARD WARLENIUS**